

MICHEL, Ernest (Eindhoven 25 november 1899 – Abdij De Slangenberg (Doetinchem 6 april 1960).

Begon in het begin van de jaren 1920 met het publiceren van destructief proza in het tijdschrift *Ophouwende Staatskunde*. Dit was een voorbode van zijn afkeer van wereldlijke en kerkelijke gezagsdragers. Michel ontwikkelde een diepgaand antiklerikalisme en de kritiek die hij uitte was ongezoeten, terwijl zijn optreden vaak ondoordacht was.

Zijn antiklerikalisme escaleerde in 1932 met zijn *Neo-Communisten*, wat leidde tot een bisschoppelijke ban door Mgr. Diepen. In 1934 trad Michel toe tot het *Verdinaso*, waarbij hij zijn vroegere werk afwees als verwerpelijk idealisme. Tijdens zijn Verdinaso-lidmaatschap en erna waren antisemitische denkbeelden hem bepaald niet vreemd (*antisemitisme*). In 1938 verliet hij de partij kortstondig wegens religieuze bezwaren tegen het fascisme en vanwege een tijdelijke matiging van zijn denkbeelden. In 1940 werd hij evenwel opnieuw lid en toen Verdinaso-Nederland opging in de Nationaal-Socialistische Beweging (NSB) vervulde hij onder andere de rol van hoofd van de Dienst Schriftelijke Propaganda. In 1941 verliet hij de NSB. In ideologisch opzicht bleef hij nationaal-socialist. Na de oorlog werd hij in verband met een psychiatrisch rapport slechts licht gestraft. Hij stierf in vergetelheid.

WERKEN: Artikelen in *Aristo*–; *De Christophore*; *De Praal*; *Hier Dinaso*; *Ophouwende Staatskunde*; – 't Mes, 1928; – *Zwarte Verzen*, 1929; – *Neo-communisten*, 1932; – *De Bisschop* 1933; – *Extazen*, 1938.

LITERATUUR: W. Zaal, *De Herstellers*, 1966; – L.M.H. Joosten, *Katholieken en fascisme in Nederland 1920-1940*, 1982²; – G.R. Zondergeld, *Een kleine troep vervuld van haat. Arnold Meijer en het Nationaal Front*, 1986.

ILLUSTRATIE(S), zie: Jef van Bilsen.

FRANK VAN BERNE